

ÚJ MAGYAR LIRA

KUCZKA PÉTER:

B É K E

*Látod, lányom, ez itt a hegy,
ez itt a kő és ez a gyök.
Ott lent a folyó kanyarog,
vizén terhelt hajó úszik.
Az a nagy szürke ott, a hid
és ott messze a tulsó parton
lüstölögnek a gyáraink.*

*Erre van kelet és nyugat
arra, a másik oldalon.
Látod, arra születtem én,
a dunántúli dombokon,
arra lakik a sok rokon.
A kétesztendős kislányomnak
a világot mutogatom.*

*Ez a világ most a mienk.
Anyádé, Tied és enyém
és nézd, azé az emberé,
ki ott megy lent a hegy tövén,
tán munkába siet kemény
lépésekkel, hogy több legyen majd
tiának s Neked a kenyér.*

*Látod, ielettünk kék az ég,
rajta néhány felhőt sodor
az enyhe szél. Ott nyugaton
sok éhes ember kóborol.
Hol lesz békéjük és mikor?
Itt nyugalom van és magasra
nyújtja a pálmát a szobor.*

TÓTH GYULA:

GYÜMÖLCSOSZTÁS

Készül a rend már,
 Ezernyi ágá
 tegnap rügyezett,
 ma bújt virágba.
 Szellő is lúzza
 és terebélye
 ráhajlott hazánk
 házerészére.

Munkása lettem
 s hosszan figyelem,
 milyen új fajzat
 rág a levelen.
 Elég, ha egyet
 szólok s a dolgos
 kezek nyúlnak egy
 újfajta módhoz.

Milyen szép munka!
 Néhány gyümölcse
 ránehezedik
 már a tetőre.
 Tudom, ha majd egy
 érve lepottyan:
 anyánk felosztja
 közöttünk nyomban.

HOLLÓS KORVIN LAJOS:

A MUNKAVERSENYEKRE

Ha itt lesújt a kalapács
 s amott a kasza szíesszen,
 mindfeszítésűbb lesz a kalács
 másod s harmadiziglen.

Ha itt az orsó jól pörög
 s ott fürgé traktor berreg,
 későbben hal meg az öreg
 s nagyobbra nő a gyermek.

Ha itt a szív tálesorduló
 s ott szomjazóbb az elme,
 nem fog rajtuk sem csalfa szó,
 sem tegyver veszedelme.

*Ha több a szén, a iém, a gép
és dúsabbak a rónák:
e hajdan maszlag-étkü nép
tanítja Európát!*

*Lásd, máris több jó szó terem
a tegnap durva szájon
s a jó már nem testvértelen
s nem kell, hogy sirba szálljon.*

*E földön ennyi szív sohasem
versengett még a jóért;
egy ezredévnyi gyötrelmem
utolsó fordulót ért.*

*Testvéred ott, testvéred itt,
a földeken s a gyárban,
ki szomszédságodban lakik
s ki messze a határban.*

*Mind testvér s mind egységbe vágy,
ki versengésben él ma.
E gyorsabbléptű új világ
így ér a marxi célba.*

»Az új Jugoszláviában igen nagy szerep vár az írókra. Ez nem csak azt jelenti és nem csak arról van szó, hogy művészi-irodalmi formában örökötsék e nagy történelmi korszakot... az írók műveikkel az új ember jellemének kialakításán dolgozzanak«. (Tito)